

РЕЦЕНЗІЯ
на магістерську роботу
Галій Ганни
**«КАМЕРНО-ВОКАЛЬНА ТВОРЧІСТЬ МИКОЛИ СТЕЦЮНА:
ДОСВІД СИСТЕМНОГО ОПИСУ»**

Творчість композитора-сучасника як об'єкт та матеріал дослідження – найвідповідальніше завдання для молодого науковця. Навіть досвідчені музикознавці не завжди здатні на оперативну та системну діяльність, націлену на об'єктивну оцінку нової музики, адекватну феномену композиторського *Я* та його внеску в музичну скарбницю свого регіону, країни, композиторської школи.

Ганна Галій звернулася до творчої постаті композитора Миколи Стецюна не випадково: вона багато співала його творів в класі сольного співу. І тому тему магістерської обрала свідомо і з точки зору музикознавчої – вдало, визначивши жанр роботи як системний опис камерно-вокальної музики митця.

Відомо, що цей митець у своїй творчості – багатовимірний і в жанровому, і в стилевому відношенні. Він автор багатьох музично-театральних, симфонічних, камерно-інструментальних та вокальних творів. Втім на сьогодні не існує серйозного музикознавчого дослідження його творчого спадку в системному вигляді, з глибокими узагальненнями та концептуальними визначеннями.

Отже, за сміливий вибір безумовно **актуальної теми** та великий обсяг матеріалу для розбудови в жанрі магістерської роботи *системного погляду на складний процес композиторської життєтворчості* з точки зору вокалістики – інтерпретатора творів Майстра, можна відповідально підтвердити схвальну оцінку наукової концепції здобувача за всіма параметрами, що висуваються до робіт такого рангу.

Структура магістерської роботи сприймається як струнка, логічна. Основні дефініції вживаються правильно.

Є наступне зауваження. Стилїстика наукової мови видається дещо спрощеною (в окремих випадках)¹, втім рецензент допускає вірогідність того, що широкому загалу читачів або спеціалістів з фази «музичне мистецтво» в середньому музичному закладі (як викладачів, так і студентів) саме такий стиль прийдеться до вподоби – ясний виклад, без термінологічних ускладнень, більш публіцистичний, ніж дисертабельний.

¹ Наприклад, на с. 12 фрагмент інтерв'ю потребує стилістичної правки заради чистоти та краси думки: «По розпорядку союз концерту (пишеться разом) приїхав великий піаніст – Еміль Гігельс. Композитор під час інтерв'ю сказав: «Я був шокований, мої рамки були розширені. Еміль не тільки піаніст та великий геній». Або: неможна магістру писати і казати (про пісню «Вишиванка»):»... за проханням Лідії розширили середину твору». Бо у твору немає середини!

Аналітична складова не викликала серйозних зауважень. Подобались спостереження над такими творами, як вокальний цикл на слова Ліни Костенко, а також «Східні романси» на слова Олжаса Сулейменова.

Дискусійне питання народилась з такого приводу. На с. 10 увагу привернула думка: «Важливим є вплив традицій інших шкіл України та Європи, композитори Харківщини поважають та правильно задіють етнічні особливості». То хочу дізнатися, які саме **інші** традиції Ви мали на увазі? Хоча певні регіональні запозичення пісенного фольклору України Ви відмічали; отже, як виявляється європейський вплив, через які постаті чи творчі принципи, і саме на цю жанрову сферу – камерно-вокальні твори М.Стецюна?

2) уточнюючі питання: Якою є «географія» концертного буття камерно-вокальних творів митця? 3) що означає вираз «інструментальний супровід – це дирекціон симфонічної партитури, не перевантажуючи з практичної точки зору музичний твір» (с.31).

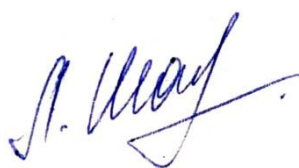
Слід вказати на прикрі одруківки та помилки (с. 12 ім'я Д.І. (?) Мендельсона). Особливо неприпустимі помилкові ініціали б на с.19 – А. Моцарт, Й.Бах. На с.20 неправильне вживання слова «мова» (язик).

Хочу надати ще одну підказку авторці цієї цікавої і важливої праці. Коли вона розмірковує на с.32 про співвідношення слова та музики, то йдеться про декламаційність. Цей точний термін прибрав би багато зайвих слів: «Важливо текст максимально спростити в виконанні, а саме – зусиль повинно бути не більше як при **розмові** (з правильною технікою). Для покращення інтонації та для свободи слова під час виконання потрібно програвати мелодію, об'єднуючи в смислові речення, **проговорюючи текст** романсу на указаній композитором висоті. Так... слух фокусується на словах, відтворюючи хвилеподібну мелодію, як при **розмові**». Тобто декламаційні сегменти надають мелодії експресії, гнучкості манери розмови, спілкування.

Визнаючи складність дослідницького завдання, зацікавленість здобувачки у результатах свого наукового завдання, можна похвалити авторку та поздоровити наукового керівника з ще одною перспективною темою, яку я бажаю довести до дисертаційного рівня. І обов'язково виконати редакційне опрацювання тексту.

Пропонується високий бал оцінювання магістерської роботи: А 90 (92, якщо буде сильні відповіді на самому захисті).

Доктор мистецтвознавства,

Професор

Л.В.ШАПОВАЛОВА